

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРИ ВОЛИНИ

"І на святі, на родиннім вас усіх вітаємо!"

Сценарій відзначення Дня родини

Луцьк – 2014

Святкування відбувається у залі місцевого будинку культури.

*У фойє відкрита книжково-ілюстративна виставка «Родина єднає коріння святі» з фонду місцевої бібліотеки, фотоальбоми, світлини односельців
На сцені напис „З родини йде життя людини“.*

На захід запрошені багатодітні сім'ї, гості, представники місцевої влади.
На сцену виходять ведучі.

Ведуча. Добрий день, дорога громадо!

Ведучий. Сердечно вітаємо всіх з Днем родини!

Ведуча. Раді бачити сьогодні усю нашу громаду, що зібралася у нашій святковій оселі – гостей, батьків і матерів, багатодітні сім'ї, родини нашого села, місцевих аматорів, і, звичайно, наших діток!

Ведучий. Готуючись до цієї зустрічі, багато нового і цікавого ми дізналися про невідомі сторінки з минулого села, про наших предків, відомих односельчан, про історію багатьох родин.

Ведуча. Приємно відзначити, що на свято прийшли люди, з якими надіємося поріднитись. Вони стануть учасниками нашого об'єднання. Адже їх великий життєвий досвід допомагатиме у спільній справі виховання наших дітей гідними членами великої української родини.

Ведучий. Давайте, хоч би на хвилинку,
Забудемо клопоти усі,
І об'єднаємось в міцну родину,
І пригадаємо забуту пісню цю.

Звучить пісня „Смерекова хата“ (муз. М. Бакая, вірш П. Дворського)

Ведучий. Наша зустріч цікава тим, що сьогодні відбудеться щира розмова про любов і долю, про найважливіше у житті кожної людини – сім'ю, родину. Нам є про що поговорити, є чим поділитися один з одним.

Ведучий. „З родини йде життя людини“ – говорить народна мудрість. І це справді так. Як із струмочка починається ріка, так і життя починається з родини. Виховання у сім'ї є першоосновою розвитку дитини. Духовний вплив батьківського дому на її формування створюється завдяки щирій материнській ніжності, небагатослівній любові батька, домашньому теплу, затишку, захисту і сімейній злагоді.

Ведуча. Наша дорога у життя, у великий світ починається з домівки, з материнського серця, від батьківського порогу. Через усе життя ми несемо в душі першу стежину дитинства, яка озивається в нашій пам'яті дзвоном

чистих криниць, теплими та студеними росами, скрипом хвіртки, хатнім порогом, річкою, ставком, городом, обсадженими вербами.

Ведучий. Усі стежки-дороги, пройдені у житті, перетинаються з першою стежиною. А на ній – одвічний голос материнської душі і батьківського серця. З надією і сподіваннями мати завжди вчила жити по-божому, дарувала своїй дитині в дорогу вишиті рушник та сорочку-вишиванку, як обереги, як свою материнську любов, що збереже і захистить своїх дітей у далеких дорогах життя.

Ведуча. Сім'я, родина, батьківщина – це єдині поняття. Людина до глибокої старості пов'язана з тією сім'єю, з якої вона вийшла, і все життя пов'язана із землею, де вона народилася і зросла. Куди б не закинула її доля, вона завжди подумки із своїм корінням.

Звучить пісня: „Душі криниця“ (муз. О. Морозова, вірш А. Демиденка)

Ведучий. Народне прислів'я говорить: „Жінка для совіту, теща для привіту, а матінка рідна – краща усього світу“.

Ведучий. Для кожної дитини її мама найкраща, найдорожча, найближча. У народі здавна говорили: „Нема цвіту кращого від маківочки, нема роду милішого від матіночки“, „Рідної матері слівце – як літнє сонце: бо хоч навколо хмарненько, а від маминого слова тепленько“, „Який кущ – така й калина, яка мати – така й дитина“.

Ведуча. Бо вона – МАТИ, душа сім'ї, берегиня домашнього вогнища, тепла і затишку, навіть гнів її та покарання діють якимось особливо: „Материн гнів, як весняний сніг: рясно впаде, та скоро розтане“, „Мати однією рукою б'є, а другою гладить“.

Ведучий. Український народ споконвіку шанує матір. Великим гріхом вважалось сказати грубе слово матері чи виявити неповагу. „Не соромся старої матері й латаної сорочки“ – вчить народна мудрість. На матір покладался нелегкий обов'язок – виховання дітей. Від людей важко щось приховати, тому говорять: „Яка Марія, така й дочка зріє“.

Ведуча. Рідну матір згадують у молитвах. Мати-берегиня стоїть біля витоків нового життя, вона плекає це життя і зміцнює. У цьому її Боже призначення і найголовніша сутність на землі.

Звучить пісня про маму

Ведучий. Батько – господар дому, він є прикладом у всьому для дітей. Про це говорять народні прислів'я, приказки: „Яке дерево – такі в нього і

квіточки, які батьки – такі їхні діточки“, „Який дуб – такий тин, який батько – такий син“.

Ведуча. Від слова „батько“ пішли поняття Батьківщина – країна, де ти народився і є її громадянином. Батько, мати, діти – це сім'я, родина. Сестри і брати, бабусі і дідусі, мамині і татові – це рідня родини. Родина до родини – це народ. Як струмочки зливаються в одну річку, так і родини зливаються в могутній народ.

Вірш „Родовід“

Наш родовід іде від плуга,
Від рала і від лемеша.
До колосків, налитих туго,
Моя прихилена душа.

Мій пращур у Приснов'ї дикім
Був цілини відкривачем.
Всі його подвиги великі
Не починалися мечем.

Не знав він списа і забрала,
І слова чорного «війна»:
Він починавсь увесь із рала,
З простої мудрості зерна.

А мудрість та непереборна,
Як сила кореня й зела,
Людину з днів, лихих і чорних,
До світлочолості вела.

Хоч не одна чужа навала
До нас котилася вночі,
Всепереможна сила рала
Тупила скровлені мечі.

На цій землі конала згуба
Племен жорстоких і країн,
А дух високий зернолюба
Ізнов підводився з руїн.

Таке єство землі і плуга,
Така вже сутність лемеша.
До колосків, налитих туго,
Моя прихилена душа.

Ведуча. Дуже часто ми задумуємося над тим, яке то щастя, що є на світі батьківська оселя, де нас люблять, завжди так чекають. У кожній родині означений свій спосіб життя, звичаї, сімейні традиції. Є вони і в родинах, які у нас в гостях. Тут склалися добрі традиції від своїх предків. І нехай вони – не відомі історичні особи, проте це прості, хороші, гідні поваги люди, якими пишається родина. Про них ми сьогодні згадаємо.

Ведучий. На свято ми запросили родини _____ – маленькі держави. У кожній з них своя „конституція“, свій „парламент, свій „президент“. А любов у всіх одна, хоч долі такі різні.

Ці „держави“ об’єднує найцінніший скарб – це гарні, талановиті діти, обдаровані члени родини... та цікаві історії з їх життя.

Ведуча. Першою представляємо родину учасника нашого клубу _____ Розповідь про родину, надання слова голові сім’ї.

Ведучий. „Батько і мати“ ...Ця пісня на вірш В. Крищенка, музику О. Злотника буде дарунком для вас, родино...
Звучить пісня.

Ведуча. Дорогі друзі! Продовжуємо знайомство з родинами нашого села.
У цій родині ми представляємо _____
Виступ представника родини. Виконується музичний номер.

Ведучий. Усім багатодітним родинам представники влади та діти підготували невеликі подарунки і сьогодні ми їх вручаємо.
Представник місцевої влади та діти вручають подарунки.

Ведучий. Запрошуємо на сцену майбутнє України – дітей.

На авансцену виходять діти.

Ведуча: Дорогі діти, якщо вас скривдили, хто пригорне, поцілує, зрозуміє і втішить? (Відповідають – мама!)

Якщо ви чогось не розумієте, хто це роз’яснить?

(Відповідають – мама, тато, бабуся, дідусь). Діти читають вірші.

Дитина 1. Вогнище родинне
На білому світі єдине,
Як і Дніпрова течія.
Домашнє вогнище родинне,
Оселя наша і сім’я.

Дитина 2. Як мені вас не любити,
Рідний батьку, нене,
Та ви ж мене згодували

І дбали про мене.
Та ви ж мене згодували
Щирими руками,
Ой нема то ніде в світі,
Як в батька і мами.

Дитина 3. Батько розуму навчає,
Мати приголубить.
Ніхто мене так на світі,
Як вони, не любить.
Дай же, Боже, щоб я виріс,
В школі гарно вчився,
Щоб я батькові і неньці
Добре відплатився.

Помічники

Дуже любим нашу маму
Ми з маленьким братом.
Завжди мама грає з нами,
Всіх бадьорить жартом.
І смачні готує страви,
Й перша на роботі,
А відомо, в чім тут справа,
Лиш мені й Володі.
Бо взяли її турботи
На свої ми плечі,
Пізно мама йде з роботи,
Вже на дворі вечір.
На поріг лише ступає
Й усмішки не втрима:
Чистотою посуд сяє,
Брат підлогу вимив.
І усі политі квіти,
Й вивчені уроки,
І вечерю розігріти
Встигли ми достроку.
Ось чому встига маленьким
Розповісти казку,
І погратися із нами,
Пісню заспівати....
Берегти й любити маму,
Вміємо ми з братом.

Л. Письменна.

Сестричка

Ростом невеличка
І швидка-швиденька –
Це моя сестричка,
Ще вона маленька.
Так, як всі дівчата,
Все вона з нитками –
Учиться в'язати
У своєї мами.
Вчора здивувала
Всіх моя сестричка –
Братику зв'язала
Білі рукавички!
Легкі, як пушинки,
Теплі та м'якенькі...
От вам і сестричка,
От вам і маленька!

Г. Бойко

Ведучий. На жаль, батькам не завжди випадає приділити належну увагу дитині.

А їй, як повітря потрібне безпосереднє спілкування. Привчати дитину до праці, виховати любов до природи, до людей – це таке ж важливе завдання, як і навчити перших кроків. Тому саме бабуся і дідусь є незамінними помічниками і доброзичливими вчителями.

Ведуча. Чимало вихідців із нашого села, що живуть у місті, щоліта поспішають до нас, щоб їх діти відпочили, набралися сил, змогли відвідати своєрідні «дідусеві» та «бабусині» університети. Кожне їх слово сприймається дітьми за найбільший авторитет: це і заохотити до праці, поділитися цікавими спогадами, влучними дотепами, прислів'ями, приказками, легендами.

Ведучий. Аматори сцени нашого будинку культури підготували для вас музичні вітання.

Виступ 3-4 номерів дитячих аматорських колективів.

Ведучий. Дорога родинно! Усе сказане сьогодні стосується кожного: і сім'ї, і громади, і наших дітей – майбутніх громадян рідної держави. Нехай же це свято об'єднає нас усіх у найважливішій справі – вихованні нового покоління, у сподіванні радісного завтра!

Ведуча. Діти! Коли станете дорослими, не забувайте рідний дім, батьків, які робили і роблять усе для того, щоб ви вирости справжніми людьми. Любіть

рідний край, землю, захищайте її, будьте патріотами нашої рідної держави України.

Ведучий: Наші діти – наше майбутнє, вони продовжувачі родинних традицій, родовідної пам'яті. Маємо надію, що ви, діти, будете берегти найдрібніші згадки про своїх рідних і передасте цю пам'ять своїм нащадкам. Ніколи не переривайте ланцюжок пам'яті, який з'єднує наші покоління. І чим міцнішим буде цей ланцюжок, тим міцніше буде наше коріння, тим міцніше стоятиме на своїй землі наш народ, наша Україна.

Звучить пісня «Родина» муз. О. Злотника, вірш В. Крищенка.

Сценарій підготувала О.А. Терещук – провідний методист відділу культурно-просвітницької роботи ОНМЦК